

HERNYÁK Gábor

1928–2013

A szeptemberi ég sötétkéken feszült a rudabányai külfejtés fölé. Órák óta hasaltunk, ki-ki a maga ásatási négyzetében óvatosan bontogatva a szívós agyagot, de a lelőhely most szűken mérte a kincseit, mindössze egy disznóféle lábközépcsontra, pár békacsont és teknőspáncélok cserepei bukkantak elő. Váratlanul a Vilmos-hegy felől enyhe szél kerekedett és fölkavarva a lignitport a szűrős, kénes szag csavargatni kezdte az orrunkat. Távolból egy ölyv éles vijjogása hallatszott.

„Te Péter az Öreg nagyon csöndben van egy ideje, biztos, hogy talált valamit.” — suttogta Jutka, mire összekacsintva a többiekkel Gábor bácsi felé lopakodtunk. „Áh, csak egy kecskefog.” mutatott a mintazacskóra hamiskás mosollyal, majd intett, hogy hajoljunk közelebb. „Itt a majom!” — s íme, ott csillogtak a fakószürke agyagban, a bicskájával szépen körbentott sötétbarna állkapocsban a jellegzetes kékesfekete őrlőfogak. „No, de most már szedjétek ki ti, mert nekem még meg kell nézmem a fejtést.” nyújtotta a kezét, majd fölpattanva a kis Pannóniára elporzott a vörösbarna kráter felé, ahonnan a markolók csikorgása és dömperek moraja hallatszott.

Ő is azok közé tartozik, akiknek a kézfogását egy életen át őrizzük szívünkben, a napbarnított, kerekded kézfej és a szerszámok csiszolta ujjak alkotta fészek határozott és barátságos szorítását. És őrizzük a világ megfejtésre váró titkaira a kutató kíváncsiságával fürkésző tekintetét, a szemeiben bujkáló huncut mosolyt, melytől rögtön jobbkedvre derült mindenki és azonnal éreztük, hogy jó helyen járunk. Mi a titka? Adottság, vagy tán az arcra kiülő lélek? Vagy egyszerűen és természetesen, maga a szeretet. „Gábor bácsi” volt Ő mindenkinek szeretett bányavárosában, vagy bármelyikünknek, akik bekopogtunk hozzá a bányageológiára és akik megtisztelő barátságában valaha is részesülhettünk.

Hernyák Gábor 1928. december 14-én született Hajdúnánáson. A földműves szülők Felsőzsolcára adták kertészinasnak, később lakatostanonc lett a diósgyőri vasgyárban, ahol átélt egy szörnyű bombázást. Besorozott levontként túlélte az orosz frontot, majd mikor a századát Németországba vezényelték, mint mesélte egyszer, a jeges Sajót átúszva sikerült visszazöknie Felsőzsolcára. Az átvonuló frontban kisebb sebesülést szenvedett, ám alighogy végre hazaérhetett szüleihez, a szovjetek elhurcolták „málenkij robotra”, de a védangyala most is vele volt és Mátészalkánál sikerült megszöknie. A debreceni lakatostanuló ipariskolából kiváló eredményekkel Sopronba küldték, ahol kitűnővel szakérettségizett, így fölvetették a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem geológus szakára. 1955-ben diploma után Rudabányára helyezték az ércbányához bányageológusnak. Az általa kialakított Kutatási Osztály, a jól műszerezett labor és az üzem kutató-fúró berendezései az érc kutatás kiemelkedő bázisai lettek, jelentős szerepe volt a rudabányai rézflotáló létrejöttében, és a bánya főgeológusaként gondos figyelmet fordított a fúrási magminták szakszerű tárolására. A Rudabányai-hegység különféle érc típusait a meg-megújuló törésrendszerekhez kapcsolódó anyagáramlásokhoz kötötte. Széleskörű szakmai tevékenységét, mely a rudabányai ércvagyon szisztematikus és rendszeres vizsgálatától, az alsótelekesi dolomitbánya- és gipsz-anhidrit előfordulás kutatásán át a Sajó és Hernád menti kavics- és homokbányák készletszámításáig számos területre kiterjedt, néhány publikáció és számos kézirat őrzi. A nyolcvanas évek második felében Mongóliában Cagan Dava-nál két expedícióban is a magyar–mongol wolframkutatást vezette.

A bányageológusi feladatokon túl mindenre kiterjedt a figyelme. Megérkezése után szinte már másnap, fölismerve a dicső történelmi múltra visszatekintő királyi bányaváros bányatörténeti értékeit, oroszlánrészt vállalt a Rudabányai Érc- és Ásványbányászati Múzeum megalapításában, melyet a művelés során feltáruló középkori bányavágatokban talált bányász-eszközökkel is gyarapított. Rudabánya már régóta világhírű káprázatos ásványcodáiról és HERNYÁK Gábor az ágas-bogas és csipkeszerű termésretek, kapitális kupritok, pompás, selymes azuritok, mélyzöld, bársonyos malachitok, ragyogó

markazitok, cseppköves goethitek tucatjaival gazdagította a MÁFI és a hazai múzeumok, egyetemek ásványtani gyűjteményeit. A bánya 1985 december 31.-i bezárását követően a mineralógusok figyelme a mikro ásványok felé fordult és Gábor bácsi szorgos kalauzolásával a Magyar Minerofil Társaság tagjai önkéntes és lelkes munkájának is köszönhetően számos még itthon ismeretlen ásványfajt írhatott le a tudomány. Am a külfejtés lignites, agyagos pannóniai rétegsora másféle kincseket is rejtegetett. Már a hatvanas években Gábor segítségével egy hatalmas masztodon állkapocspár került innen a rudabányai múzeumba, mely ma is a kiállítás egyik büszkesége.

A Magyar Állami Földtani Intézet a centenáriumi rendezvényekre készülve és TASNÁDI KUBACSKA András a Gyűjteményi Osztály vezetője nyakába vette az országot, hogy végig látogatva a bányákat, anyagot gyűjtson a tervezett kiállításához. Így jutott el 1967. szeptember 25-én Rudabányára, ahol HERNYÁK Gábor jó pár remek kristályon túl, a lignites hányón gyűjtött csontokat is átnyújtott neki. TASNÁDI másnap átadta a leleteket Dr. KRETZOI Miklósnak, a MÁFI Gyűjteményi Osztály paleontológusának, aki az egyik állkapocstörredékben azonnal fölismerte az eddig ismeretlen *Prehominida* maradványt. Így kezdődött a „Rudik” szédítő karrierje. Az eltelt 47 év alatt előkerült közel háromszáz főemlős lelet: *Rudapithecus hungaricus* KRETZOI, *Bodvapithecus altipalatus* KRETZOI, *Ataxopithecus serus* KRETZOI és a fölfedező vezetőknévét őrző *Anapithecus* (*Pliopithecus*) *hernyáki* (KRETZOI) fajok legtöbbször HERNYÁK Gábor találta meg. Az első leletmentéseket követően 1970-től a közelmúltig a MÁFI szervezésében rendszeres őslénytani ásatások és nemzetközi feltárások eredményeként a masztodonoktól a cickányokig több ezer tétel ősgérces lelet, puhatestű fauna és ősnövénytani anyag került a Magyar Állami Földtani Intézet gyűjteményébe. 1980 és 1992 közt a Szabó József Geológiai Technikum hallgatói egymással versengve jelentkeztek Rudabányára az egyhónapos nyári terepgyakorlatra, mi több jó néhányan a tavaszi szünetet is az ásatáson töltötték, évtizedekkel később is kérdezzetev, ha valahol összefutottunk. „És mi van Gábor bácsival?”

Az Országos Természetvédelmi Hivatal a fő lelőhelyet 1977-ben védetté nyilvánította és nagyreményű fejlesztések kezdődtek, bekerítették a területet, védőtető, kutatóház őrház épült, 24 órás őrség vigyázta a területet, mitöbb egy kiállítás terve is kezdett körvonalazódni, mindez Gábor bácsi tevékeny közreműködésével. Közben Rudabánya a világ egyik és Európa leggazdagabb Prehominida lelőhelyévé vált és egy csapásra az emberré válás kutatónak valóságos Mekkája lett, hiszen bezonyosodott, hogy a korábban preferált afrikai és az ázsiai fejlődési vonal mellett Európában is létezett korai ág. 1978-ig Dr. KRETZOI Miklós, majd Dr. KORDOS László által vezetett hazai- és nemzetközi ásatások HERNYÁK Gábor aktív, tevékeny, őszinte és szívbeli segítsége nélkül aligha lehettek volna olyan sikeresek és felejthetetlenek. Az összes külföldi résztvevő, legyen a British Múzeum, vagy a Harvard egyetem professzora, etióp, vagy amerikai diák, egykettőre szívébe zárta kedves és mindenben segítőkész személyét. No, és persze féltékenyen leste minden kézmozdulatát, hiszen jól tudta már mindenki, hogy valami boszorkányos csoda folytán legtöbbször az ő keze nyomán bukkantak elő a legjobb majomleletek, mint az 1976-os Rud-44, az 1983-as Rud-83, vagy az 1999-es „Gabi” névre is hallgató *Rudapithecus hungaricus* koponya. És mindenki jól tudta és tudja ma is itthon és külföldön, hogy HERNYÁK Gábor nélkül nincs „Rudi”! Közvetve neki köszönhetően jártak először (és sokan újra- és újra) német, olasz, görög, spanyol, portugál, finn, norvég, angol, francia, etióp, kenyai, dél-afrikai, izraeli, kanadai, amerikai, ausztrál, stb diákok és professzorok hazánkban és bekapcsolódva a kutatásokba vihették magukkal az igazi magyar vendégszeretet jó hírét. Köszönjük a nevükben is Gábor bátyám!

Csodáltuk, honnan van ennyi energiája, hogy a műszak után még kilátogasson az ásatásokra, leletmentésekre és velünk együtt fürkészsze, kutassa a lelőhelyeket. Mindenben segítségünkre volt a szállások megszervezésétől kezdve, a szükséges szerszámok beszerzésén át, a „mikro” leletek iszapoláshoz zsákszámra gyűjtött anyag szárításának megoldásán át a nagyobb földmunkákat végző nyugdíjasbányász-brigádok verbuválásáig. A bányászat megszűntével és a halmozottan hátrányos helyzetbe süllyedő régiót évtizedekre sújtó munkanélküliség és lepusztulás következtében számos keserűség is érte (az ércbányát szinte az utolsó szögig széthordták, fűrásmintáit kidobálták, udvarából ellopták a kerékpárját, kertjéből kiásták a krumpliját, a lelőhely építményeit a „megélhetési” bűnözők szerte lopták stb.), mégis megőrizte derűjét. Ő is olyan ember volt, aki sosem azon kesergett, hogy mit miért nem lehet, hanem, hogy mit hogyan lehet tenni. Mongóliai útjainak kedélyes és kalandos történeteit szívesen mesélgette az esti tábortüzeknél. Rudabánya lakóinak az iránta érzett bizalmát jelzi, hogy a kilencvenes évek elejétől választott képviselőként aktívan vett részt a helyi önkormányzat életében és közösen igyekeztek a munkanélküliséggel sújtott település halmozódó szociális problémáival megküzdeni. 2000-ben a Magyarhoni Földtani Társulat Pro Geologia Applicata Emlékéremet adományozott neki, 2002-ben Rudabánya díszpolgárává választották. Közben felcsillant a remény, hogy Rudabánya érckincse számos kutatás után újra a figyelem homlokterébe kerül. Megözvegyülve egyre több időt töltött fiainál, unokái bearanyozták a lassan múló éveket, fokozatosan fáradó tekintete mindig fölcsillant, ha valaki fölkereste a Rózsavölgy utcában, nyolcvanadik születésnapján ásványgyűjtő barátai megható ünnepség keretében köszöntötték. 2010-ben elsőként kapja meg a KORDOS László által alapított Geofil Díjat. Am azt már sajnos nem élhette meg, hogy az általa fölfedezett Prehominida lelőhely, mely földtani alapszelvény és 2000 óta az Aggteleki Nemzeti Park részeként Natura 2000-es terület is, végre hazai- és nemzetközi rangjához méltó és Rudabánya számára is gyümölcsöző bemutatóhellyé válhasson! 2013. augusztus 25.-én életének 85. évében megtért Teremtőjéhez.

Hamvait a rudabányai telepi temetőben a református egyház szertartása szerint 2013. augusztus 30.-án helyezték végső nyugalomra, ravatalánál KORDOS László a MÁFI egykori igazgatója is emlékezett. Jómagam 1970 és 1998 közt több mint három és fél évet töltöttem el a rudabányai őslénytani ásatásokon, számtalan közös emlék köt össze HERNYÁK Gáborral. Ezzel a

személyes hangvételű visszaemlékezéssel búcsúzom Gábor bácsitól az őslénytani ásatásokon részt vevő BALÓNÉ LEHMAYER Judit, Dr. BÁCSKAY Erzsébet, BEÖREÖNDY Klára, Dr. BÉCSY László, FEGYVÁRI Tamás, ILLÉS Dezső, KÓRÉ Mária, LACZKÓNÉ ÓRI Gabriella, LÁSZLÓ József, néhai Dr. KROLOPP Endre, néhai Dr. PÁLFALVY István, PÁLFI Éva, RÁCZ József, Dr. SCHOLZ Gábor, TAKÁCSNÉ Dr. BÍRÓ Katalin (MÁFI, Gyűjteményi Osztályának egykori munkatársai), valamint Dr. GASPARIK László, Dr. TOPÁL György, néhai Dr. JÁNOSSY Dénes (Természettudományi Múzeum, Föld- és Őslénytár), Dr. SIMÁN Katalin (Hermann Ottó Múzeum, Miskolc), Dr. FÜKÖH Levente (Mátra Múzeum, Gyöngyös), Dr. VÖRÖS István (Magyar Nemzeti Múzeum) és mások nevében is. Köszönünk mindent Gábor bátyám! Isten Veled!

SOLT Péter

Hernyák Gábor nyomtatott és kéziratos publikációi

1961

HERNYÁK G., HARNOS J. & MOLNÁR P.-NÉ 1961: A rudabányai vasérc-előfordulás, készletszámítási adatai. — *Kézirat*,

1963

MORVAI G., MIKÓ L., HERNYÁK G. & NAGY I. 1963: A Magyar Népköztársaság vasérckutatójának távlati terve. (Rudabánya, Martonyi, Úrpöny, Mád, Regéc, Fony, Nekézseny, Dédestapolcsány, Nézsa, Alsótelekes, Felsőtelekes, Szarvaskő, Bagamér–Nagyléta, Somogyaszob, Körmend, Vasvár, Magyaregregy, Zengővárkony, Pusztakisfalva, Szokolya). — *Kézirat*, 35 p., 2 térkép, 4 táblázat, 2 szelvény.

1965

HERNYÁK G. & HARNOS J. 1965: A Rudabányai Vasércbánya 1961. I. 1-i állapotú készletszámításának 1., 1/a, 2., 2/a, 3, 3/a. számú melléklete. 1–6 kötet. 1955–1965 (1. B. 12 – B. 198, B. 199 – B. 530, 3., B. 531 – B. 700, 1/a, Rb. 392 – Rb. 438, 2/a, Rb. 439, Rb. 486, 3/a, Rb. 476. – Rb. 518. sz. fúrási rétegsorok, vizsgálatok) Alsótelekes. — *Kézirat*, 1703 p.

HERNYÁK G., HARNOS J., BAROSS G. 1965: Földtani jelentés Rudabánya környékén végzett szerkezetkutatásról. 1955–65. I–II. — *Kézirat*,

1967

HERNYÁK G. 1967: Krémpát és hematit a rudabányai szeizi képződményekben. (Siliceous siderite and hematite in the Lower Triassic (Seis) of Rudabánya (NE Hungary). — *Földtani Kutatás* **10/1**, 1–6.

1968

HERNYÁK G. & BAROSS G. 1968: Rudabánya–Alsótelekes ipari dolomit előfordulás kutatási javaslata. — *Kézirat*, 14 p., 6 térkép, 2 szelvény.

HERNYÁK G. & HARNOS J. 1968: Alsótelekes dolomit kutatása, földtani jelentés. — *Kézirat*,

HERNYÁK G., HARNOS J. & BAROSS G. 1968: Földtani jelentés a ritkafelem és nyomelem kutatásainak állásáról 1960–67 között. — *Kézirat*, 72 p., 2 térkép, 1 melléklet, 468 vizsgálat.

HERNYÁK G., HARNOS J. & BAROSS G. 1968: Földtani jelentés az alsótelekesi zsgorítási dolomitkutatásról. — *Kézirat*, 82 p., 6 térkép, 3 szelvény, 1 melléklet,

HERNYÁK G., HARNOS J. & BAROSS G. 1968: Rudabánya–Andrássy II. bányarész földtani jelentése és készletszámítása (kivonat). — *Kézirat*, 21 p.

HERNYÁK G., HARNOS J., BAROSS G. 1968: Rudabánya–Andrássy III. bányarész földtani jelentése és készletszámítása. — *Kézirat*, 157 p., 5 térkép, 462 rétegsor, 65 szelvény, 1 melléklet.

1969

HERNYÁK G. 1969: Földtani jelentés a rudabányai vasércbánya és annak közvetlen környékén végzett szerkezetkutató mélyfúrásokról 1955 és 1985 között. — *Kézirat*, 1038 p., 6 térkép, 79 szelvény, 65 diagram.

HERNYÁK G. & HARNOS J. 1969: Földtani jelentés a rudabányai vasércbánya és annak közvetlen környékén végzett szerkezetkutató mélyfúrásokról 1955–1965 között (kivonat). — *Kézirat*, 17 p., 1 térkép.

1970

HERNYÁK G., HARNOS J. & KALÓ J. 1970: Rudabánya Rb. 519. – Rb. 608. sz. beruházási és szerkezetkutató fúrások földtani naplói 1965. január 1-től 1970. január 1-ig/ Rb jelű fúrások földtani dokumentációi (Alsótelekes, Felsőtelekes). — *Kézirat*.

1971

HERNYÁK G. & BAUER I. 1971: Alsótelekes kohászati dolomitkutatás 1971. I. 1-i készletmérlege. — *Kézirat*.

1972

HERNYÁK G. 1972: 1971. évi földtani jelentés Rudabánya vasércbányászati területén végzett kutatásokról. — *Kézirat*, 11 p., 3 táblázat.

HERNYÁK G., HARNOS J. 1972: Rudabánya környéki felső-pannoniai képződmények újraértékelése. — *Kézirat*, Rudabánya, 16 p.

1973

HERNYÁK G. & HARNOS J. 1973: Rudabánya, vasérc, színesfémek 1973. I. 1-i készletmérlege. Pátvasérc. — *Kézirat*.

1974

- HERNYÁK G. & MOLNÁR P. 1974: Perkupa–Dobódél mészkőbánya kutatási jelentés és készletszámítás 1972–74. — *Kézirat*, 56 p., 3 térkép, 4 szelvény, 8 fotó.
- HERNYÁK G. & MOLNÁR P. 1974: Perkupa mészkő kutatás, összefoglaló földtani jelentés 1972–74. — *Kézirat*.

1975

- HERNYÁK G. & SZABÓ Z. 1975: Országos Érc- és Ásványbányák 1975. I. 1-i ércbányászati művi készletmérlege. — *Kézirat*, 53 p., 6 térkép, 71 tábl.

1976

- BARABÁS A., ÁDÁM O. & HERNYÁK G. 1976: Határozat a Rudabányai-hegység színesérc előfelderítő kutatási programjáról. — *Kézirat*, 127 p., 8 térkép, 17 táblázat, 7 szelvény.
- HARNOS J. & HERNYÁK G. 1976: Újszentmargita homokkutatás, összefoglaló földtani jelentés. — *Kézirat*, 4 p.
- HERNYÁK G., HARNOS J., MIKÓ L., CSEH NÉMETH J. & GULYÁS P.-NÉ 1976: Felderítő fázisú színesfémérc kutatási program a Rudabányai-hegységben Andrassy I–II. Szőlőhelytető–Sajóbánya, Bódvavölgy–Szőlőhelytető között, Kőröstelek, Alsótelekes, Felsőtelekes, Rudabánya, Szuhogy). — *Kézirat*, 21 p., 2 térkép, 2 táblázat, 2 szelvény.
- HARNOS J., HERNYÁK G. & MIKÓ L. 1976: Felderítő fázisú vasérc kutatás távlati (20 éves) terve. Kiértékelése: 1963–76. Kutatási program folytatása: 1976–85 év között. — *Kézirat*, 22 p., 5 térkép, 20 táblázat, 5 szelvény.

1977

- HERNYÁK G. 1977: A Rudabányai-hegység szerkezeti elemzése az elmúlt 20 év kutatásai alapján. — *Földtani Közöny* **107 (3–4)**, 368–374.
- HERNYÁK G. 1977: Földtani jelentés a Rudabányán végzett 1976. évi kutatásokról. — *Kézirat*, 6 p., 5 táblázat.
- HERNYÁK G. 1977: Nagycséc II. sz. bánya készletszámítása. — *Kézirat*, 6 p., 5 térkép.
- HERNYÁK G. 1977: „Sajómenti” MgTsz. Nagycséc-Muhi. Muhi-I. sz. bánya készletszámolása (08/2 hrsz. Nagykerék domb-dűlő). — *Kézirat*, 6 p., 6 térkép.

1979

- BIHARI GY., HERNYÁK G., MÁTYÁS E. & SÁNTA P. 1979: Országos Érc- és Ásványbányák 1979. I. 1-i országos ásványbányászati művi készletmérlegei. — *Kézirat*, 56 p., 82 térkép, 5 ábra.
- HERNYÁK G. & SZILÁGYI A. 1979: Földtani alapszelvények geofizikai vizsgálatai. Jelentés a Dunántúli-középhegységben végzett mérések eredményeiről. (MK 3677, DK 1/78) 1978. évi jelentés. — *Kézirat*, 11 p., 3 térkép, 10 szelvény.

1980

- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1980: „Szabadföld” MgTsz. Szendrő galvácsi homokbánya részletes fázisú kutatási terve. — *Kézirat*, 10 p., 2 térkép.

1981

- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1981: Hernádvécsei homokos kavicsbánya bővítésének részletes fázisú kutatási terve (Göncruszka). — *Kézirat*, 13 p., 3 térkép.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1981: Összefoglaló jelentés a hernádvécsei kavicsbánya bővítésének részletes fázisú kutatásáról (Göncruszka). — *Kézirat*, 29 p., 2 térkép, 7 táblázat, 23 rétegsor, 2 szelvény.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1981: Muhi kavicsbánya bővítésének részletes fázisú földtani kutatási terve (Szeszgyári-dűlő). — *Kézirat*, 14 p., 2 térkép.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1981: Összefoglaló földtani jelentés a galvácsi homokelőfordulás részletes fázisú kutatásáról. — *Kézirat*, 19 p.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1981: „Petőfi” MgTsz. Tomor Hegymegi homokbánya részletes fázisú földtani kutatási terve. — *Kézirat*, 11 p., 2 térkép.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1981: Összefoglaló jelentés „Petőfi” MgTsz. Tomor, Hegymeg 06, 07 és 08 hrsz.-ú homokbánya részletes fázisú kutatásáról. — *Kézirat*, 25 p., 8 térkép, 4 táblázat, 40 rétegsor.
- HERNYÁK G., HARNOS J. & GULYÁS P.-NÉ 1981: Rudabányai-hegység színesfémérc kutatás eredményei 1971–80 évek között és további kutatási feladatok. — *Kézirat*, 116 p., 9 térkép, 3 szelvény.

1982

- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1982: „II. Rákóczi Ferenc” MgTsz. Ónod, az ónodi kavicsbánya bővítésének részletes fázisú földtani kutatási terve. Ónod II. Muhi úti bánya (Ónod). — *Kézirat*.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1982: „II. Rákóczi Ferenc” MgTsz. Ónod. A debreceni úti kavicsbánya bővítésének részletes fázisú földtani kutatási terve. (Ónod I. Debreceni úti, Muhi). — *Kézirat*, 11 p., 2 térkép.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1982: „II. Rákóczi Ferenc” MgTsz. Ónod kavicsbányáinak I. sz. Debreceni úti 036. hrsz. II. sz. Muhi úti 09/4. hrsz. III. sz. nyékládházai 052/2. hrsz. Készletszámolási és készletbecslési jelentése (Ónod, Muhi, Nyékládháza). — *Kézirat*, 36 p., 6 térkép, 12 szelvény, 6 táblázat.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1982: Összefoglaló jelentés a Muhi 075/f és 078. hrsz.-ú helyen lévő kavicsbánya földtani kutatásáról és készletszámolás a 075/f. hrsz.-ú terület kavicskészletéről (Szeszgyári-dűlő). — *Kézirat*, 33 p., 4 térkép, 12 rétegsor, 3 szelvény, 3 táblázat.

- HERNYÁK G., GODA L., HARNOS J. & MOLNÁR M. 1982: „Dózsa” MgTsz. Perkupa Kutatási terv a Szögliget 48/b hrsz.-ú ingatlanon tervezett kavicsbánya felderítő és részletes fázisú kutatása. — *Kézirat*, 9 p., 2 térkép, 2 táblázat, 1 szelvény.
- HERNYÁK G., GULYÁS P.-NÉ & HARNOS J. 1982: A rudabányai pátvasérckészletek nyilvántartási és termelési minőségének alakulása, ebből adódó bányaföldtani feladatok. — *Földtani Kutatás* **25/3–4**, 84–88.
- HERNYÁK G., HARNOS J., GODA L. & MOLNÁR M. 1982: „Dózsa” MgTsz. Perkupa. A Szögliget 48/b hrsz.-ú ingatlanon tervezett kavicsbánya részletes fázisú kutatásának összefoglaló zárójelentése. — *Kézirat*, 23 p., 6 térkép, 17 rétegsor, 6 szelvény, 4 táblázat.
- HERNYÁK G., HARNOS J., GODA L. & MOLNÁR M. 1982: „Hegyalja” MgTsz. Bekecs kutatási terv Miskolc-Görömböly régi téglagyári homokelőfordulás részletes fázisú kutatása (Miskolctapolca). — *Kézirat*, 26 p., 9 térkép, 10 táblázat, 27 rétegsor, 2 szelvény.
- SÁRKÖZI J., HERNYÁK G. & HARNOS J., 1982: Összefoglaló földtani jelentés és készletszámítás Ónod I. (Debreceni úti), Ónod II. (Muhi úti), Ónod III. (Nyéki) építőipari homokos kavicselőfordulás bővítési kutatásáról. Részletes fázis 1982. Az ónodi kavicsbánya bővítésének részletes fázisú földtani kutatási terve I. II. III. sz. bánya 1982 (Ónod, Muhi, Nyékládháza). — *Kézirat*.

1983

- BALLA L. & HERNYÁK G. 1983: Jelentés az alsótelekesi gipsz-anhidrit kutatás helyzetéről. — *Kézirat*, 144 p., 7 térkép, 45 táblázat, 8 szelvény, 15 ábra, 1 melléklet.
- HARNOS J. & HERNYÁK G. 1983: „Búzakalász” MgTsz. Hernádvecse kavicsbánya kiegészítő földtani Kutatásának eredményei, hernádvecsei kavicsbánya rekultivációs terve (Göncruszka). — *Kézirat*, 31 p., 2 térkép, 9 rétegsor, 4 szelvény.
- HARNOS J. & HERNYÁK G. 1983: „Szabadföld” MgTsz. Szendrő Papréve-dűlői kavicsbánya 031. hrsz.-ú terület részletes fázisú földtani kutatási terve. — *Kézirat*, 12 p., 2 térkép.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1983: Hernádvecsei kavicsbánya kiegészítő földtani kutatásának eredményei, 3 határozat. — *Kézirat*, 34 p., 2 térkép.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1983: Összefoglaló jelentés a Szendrő-Papréve dűlő 031. hrsz. helyen lévő homokos kavics előfordulás földtani kutatásáról és készletszámításáról. — *Kézirat*, 37 p., 5 térkép, 28 rétegsor, 4 szelvény, 5 táblázat.

1984

- BICS I., BALLA L. & HERNYÁK G. 1984: Alsótelekesi dolomitbánya kutatási terve. — *Kézirat*, 10 p., 1 térkép, 3 táblázat.
- HERNYÁK G. 1984: Gipsz-anhidrit előfordulása a Rudabányai-hegységben. — *Földtani Kutatás* **27/4**, 21–23 p.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1984: Az alsótelekesi evaporitos terület előzetes fázisú kutatási terve 1985. évre vállalati költségre. — *Kézirat*, 13 p., 1 térkép, 3 melléklet.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1984: Alsóvadászi homokbánya részletes fázisú földtani kutatási terve (Senye-p.). — *Kézirat*, 7 p., 2 térkép.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1984: Összefoglaló földtani jelentés az alsóvadászi homok előfordulás részletes fázisú kutatásáról (Senye-p., 2970-2992 hrsz.). — *Kézirat*, 26 p., 4 térkép, 13 rétegsor, 1 szelvény, 3 táblázat.

1985

- BALLA L., HERNYÁK G. & KÁLI Z. 1985: Kiegészítő adatok az alsótelekesi gipsz-anhidrit kutatás összefoglaló jelentéshez. — *Kézirat*, 21 p., 4 térkép, 39 táblázat, 4 szelvény, 9 ábra, 1 melléklet.
- HERNYÁK G. 1985: Alsótelekesi dolomitbánya kutatási terve 1986. évre. — *Kézirat*, 6 p., 1 térkép, 3 táblázat.

1986

- HERNYÁK G. 1986: Alsótelekesi dolomitbánya kutatási terve 1988. évre. — *Kézirat*, 6 p., 1 térkép, 3 táblázat, 6 szelvény.
- HERNYÁK G. & HARNOS J. 1986: Muhi-kavicsbánya bővítésének részletes fázisú földtani kutatási terve (Szeszgyár-dűlő). — *Kézirat*, 12 p., 3 térkép.
- JUHÁSZ A., EGERER F., HERNYÁK G. & SZLABÓCZKY P. 1986: Bükk hegység geomorfológiai felépítése 10 000-es (Műszaki leírás a Miskolc vízellátásba bekapcsolt források szabadfelszíni védőidomának geomorfológiai térképe) Miskolc-Diósgyőr, Miskolctapolca-Hollóstat, Kisgyőr, Répáshuta, Bükkszentkereszt-Hollóstat. — *Kézirat*, 37 p., 9 térkép, 3 szelvény.

1997

- BICS I., BALLA L., HERNYÁK G., HARNOS J. & BAROSS G. 1997: Földtani jelentés az alsótelekesi zsugorítási dolomitkutatásról. — *Kézirat*, 37 p., 2 térkép, 6 táblázat, 6 rétegsor, 2 szelvény.

2002

- HERNYÁK G. 2002: A rudabányai ércutatás utolsó 40 esztendeje. — In: SZAKÁLL S. & MOSONI G. (szerk.): Ércutatások Magyarországon a 20. században. Miskolc–Rudabánya, 235–245.

2003

- KORDOS, L. & HERNYÁK, G. 2003: Geological background. — In: BERNOR, R. L., KORDOS, L. & ROOK, L. (eds): Recent Advances on Multidisciplinary Research at Rudabánya, Late Miocene (MN 9), Hungary: a compendium. — *Palaeontographica Italica* **89**, 5–7.

Végjegyzet: A kéziratok a Magyar Állami Földtani, Geofizikai és Bányászati Adattárban találhatóak.